

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	7
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	9

ΜΕΡΟΣ Α' ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Δομικοί άξονες πολιτικής και επικοινωνίας	27
Το τρίπτυχο των δρώντων του Πολιτικού Συστήματος	27
Δρώντες πολιτικής – εκφραστές πολιτικής επικοινωνίας	29
Οι πολίτες	29
Αντιπροσώπευση και διαμεσολάβηση	30
Κυβερνώντες και πολιτικά – δημόσια πρόσωπα	32
Μεσάζοντες: Μέσα και δημοσιογράφοι	34
Ιδιοτυπίες και ανισορροπίες στο τριμερές σύστημα	36
Το αίτημα της ανεξαρτησίας του Τύπου	38
Πολιτική επικοινωνία και Πολιτική	39
Ενοιολογήσεις της πολιτικής επικοινωνίας	41
‘Με επικοινωνιακούς όρους’	41
Διαπλοκή	42
Επικοινωνιακή και πολιτική εξουσία	44
Επιρροή, χειραγώγηση, κυριαρχία	46
Παραγωγή Πολιτικής (Policy Making)	48
Πολιτική επικοινωνία λόγω δημοκρατίας	49
Προϋποθέσεις δημοκρατικής πολιτικής επικοινωνίας	50
(α) Πολιτική γνώση, πολιτική άγνοια, επικοινωνιακές δεξιότητες	51
(β) Θεσμικά πλαίσια	52
(γ) Δικαιώματα του συνέρχεσθαι και ελευθερία έκφρασης	55
(δ) Ιστηγορία και παροχησία	55
(ε) Διαφάνεια	57
Άξονες πολιτικής επικοινωνίας	58
(α) Οριζόντια και κάθετη κλίμακα πολιτικής επικοινωνίας	59
(β) Αμφίδρομη vs μονόδρομη. Συμμετοική vs ασύμμετρης	60
(γ) Ενεργητική εναντίον παθητικής πληροφόρησης	61

Σχέση επικοινωνιακής πολιτικής και πολιτικής επικοινωνίας	63
Το διπλό τρίπτυχο	64
Θεμελιακές ιδιότητες του πολιτικού λόγου	67
Δημοσιότητα και στρατηγική	68

ΜΕΡΟΣ Β' Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΟΙ ΔΡΩΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Πολιτική συγκρότηση, λόγος και επικοινωνία	73
Εξουσία: συγκρότηση και νομιμοποίηση	73
Πολιτικός λόγος και νομιμοποίηση	75
Ο ‘λόγος’ του Λόγου	77
Προϋποθέσεις ανάπτυξης δημόσιου Λόγου	77
Η φίμωση του λόγου	79
Γενικές κατηγορίες πολιτικού λόγου	80
Λόγος πολιτικού στοχασμού και προβληματισμού	80
Ανάλυση και ερμηνεία	82
Προγνωστική ανάλυση	85
Κριτικός πολιτικός λόγος	87
(a) Κριτική λόγου	88
(b) Κριτική πολιτικών πράξεων και πολιτικής απραξίας	89
(g) Αυτοκριτικός πολιτικός λόγος	91
Πολιτικό εγκώμιο	93
Προπαγάνδα	95
Μηνύματα προς το εθνικό κοινό	101
Διακήρυξη ανεξαρτησίας και πολιτικές διακηρύξεις	101
Λόγος κινητοποίησης	104
Συνηγορία, πολιτική επιχειρηματολογία και πειθώ	106
Η εγγενής ανάγκη για προσφυγή στην πειθώ	109
Πολιτική διαφωνία και συνηγορία μειοψηφικής άποψης	112
Συντεταγμένη δημόσια διαβούλευση	115
Λόγος versus εικόνα και ο κατακλυσμός των εικόνων	116
Παθογένειες πολιτικού λόγου	119
Ρητορικός λόγος	119
‘Soundbites’	119
Ευφημιστικός λόγος, δημοκοπία και ωραιοποίηση	120
Ξύλινος λόγος	121

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Συγκρότηση πολιτικής εξουσίας	123
Διαδικασίες ανάδειξης των κυβερνώντων	123
Παραδοσιακές μορφές επικράτησης	123
Δημοκρατικές διαδικασίες επικράτησης	125
Το τεκμήριο επιλογής των πολιτών	129
Επικράτηση και επικοινωνιακή νομιμοποίηση	129
Δημοκρατικές μορφές οργάνωσης	130
Σύνσταση κόμματος / πολιτικού κινήματος	130
Ιστορικά συνθήματα	131
Επαναστατικές διαδικασίες επικράτησης	132
Πολιτικό μανιφέστο	132

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

Η επικοινωνία των εκλογικών αναμετρήσεων	135
Η επικοινωνιακή διάσταση των εκλογικών αναμετρήσεων	135
Διεθνείς κανόνες εκλογικών αναμετρήσεων	137
Πολιτικός και επικοινωνιακός ανταγωνισμός	137
Ρυθμίσεις όρων πολιτικής προβολής	139
Ένταση και κορύφωση εκλογικών αναμετρήσεων	141
Από τον αυτοσχεδιασμό στην εμπορευματοποίηση	143
Πολιτικό μάρκετινγκ	146
Εκλογική καμπάνια και στρατηγική	148
Πολιτικό χρήμα στη ‘μάχη των εντυπώσεων’	153
Αρνητική διαφήμιση	154
Επίμαχες ιδιοτυπίες εκλογικής επικοινωνίας	154
Η κορύφωση του πολιτικού ανταγωνισμού	154
Οι πολιτικοί στόχοι ως συμβόλαια με το Λαό	155
Το πολιτικό συμβόλαιο του ‘προγράμματος’	157
Δημιουργία του κοινωνικού κεφαλαίου: εμπιστοσύνη	160
Υποσχεσιολογία και πελατειακές σχέσεις	160
Διάβρωση εμπιστοσύνης λόγω πελατειακής διαφθοράς	162
Πολιτική ταυτότητα και ιδεολογία	163
Πολυσυλλεκτικότητα	165
Λαϊκισμός και πολιτική επικοινωνία	168
Πληθωρισμός μέσων και κρίση στην ποιότητα της πολιτικής επικοινωνίας	169
Η θεματολογία της πολιτικής διαφθοράς	173
Εκλογικός πολιτικός λόγος	174
Κεντρικές ομιλίες αρχηγών	176

Λογομαχίες – τηλε-αντιπαραθέσεις	178
Ματαίωση διαλόγου	181
Αντίρραξη με επικοινωνιακά παράσιτα – σαμποτάς	182
Εναλλακτικός διάλογος λογοδοσίας μεταξύ πολιτών και πολιτικών	184
‘Debate’	184
Καινοτομία στο debate των δύο αρχηγών του 2009	186
Πολιτικές διαφημιστικές καταχωρίσεις – πολιτικό χρήμα	188
Επιθετική δυσφήμιση	189
Σκηνοθετημένη προβοκάτσια	191
Σύμβολα, συνθήματα και <i>moto</i>	192
Σύμβολα	192
Συνθήματα	193
Άμεση διαπροσωπική πολιτική επικοινωνία	194
Καμπάνια πόρτα – πόρτα	194
Πολιτικές συνάξεις κατ’ οίκον	197
‘Ομάδες εστιασμού’ (‘Focus Groups’)	198
Πολιτική επικοινωνία και το πρόβλημα των αναποφάσιστων	199
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ	
Κυβερνητική επικοινωνία	201
Λογοδοσία – διαφάνεια – νομιμοποίηση	202
Πρωτογενής, τρέχουσα πολιτική ενημέρωση και επικοινωνία	204
Πολιτικοί πρωταγωνιστές – κεντρικοί δρώντες	206
Οι εξουσίες του κράτους	206
Συνδικαλιστικές ενώσεις	207
Οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών	208
Οι τρομοκράτες ως ‘πρωταγωνιστές’	209
Ενημέρωση κυβερνητικού έργου	211
Υπουργείο Τύπου / Γενική Γραμματεία Πληροφοριών	212
Το Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβέρνησης	213
Ηλεκτρονική διακυβέρνηση (e-governance)	215
Συστήματα, εισροές και εκροές και υποσυστήματα	216
Στελέχη πολιτικής επικοινωνίας	218
Ο ρόλος του εκπροσώπου Τύπου	218
Σύμβουλοι των πολιτικών – Πολιτικά Γραφεία Τύπου	220
Επικοινωνιακοί θεσμοί τοπικής αυτοδιοίκησης	222
Τρέχουσες πρακτικές πολιτικής επικοινωνίας	223
Δελτία Τύπου	223
Κυβερνητική Συνέντευξη Τύπου – Press Briefing	224
Κοινά ανακοινωθέντα, Non Papers, ‘διαρροή’ ειδήσεων	226
(a) Non Papers: ελλείψει κοινού ανακοινωθέντος	227

(β) ‘Διαρροή’	228
Δημόσια διαβούλευση – δημόσιος διάλογος	230
Μη πολιτική – μη ενημέρωση – συγκάλυψη	233
Άλλες μορφές κανονικής πολιτικής επικοινωνίας	234
Κουνοπόνηση νομοθετικού έργου	234
(α) Η Βουλή των Εφήβων: άσκηση παραρρησίας – άσκηση ισηγορίας	235
(β) Το κανάλι της Βουλής των Ελλήνων	236
Εφαρμογή πολιτικού προγράμματος	237
Επικοινωνώντας το πολιτικό πρόγραμμα	239
Συνηγορία, προβολή και ανάδειξη πολιτικού έργου	240
Διαρκές πολιτικό μάρκετινγκ	241
Εσωκομματική επικοινωνία και δημοκρατία	241
Διεθνείς δημόσιες σχέσεις κρατών	244
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ	
Κοινωνική επικοινωνία	247
Κοινωνική και πολιτική επικοινωνία	248
Εννοιολογικές διευκρινίσεις	249
Συν-ευθύνη και εμπλοκή πολιτών στην υλοποίηση πολιτικής	252
Λογοδοσία και δημόσια δικαιολόγηση	257
Η χρηστική διάσταση της κοινωνικής επικοινωνίας	257
Κοινωνική επικοινωνία στην κοινωνία της πληροφορίας	259
Κοινωνική επικοινωνία: ενδεικτικές περιπτώσεις	259
Άλλαγή νομίσματος στις χώρες μέλη της ΕΕ	259
Εναισθητοποίηση για μέτρα εξοικονόμησης νερού	261
Καθολική εκπαίδευση	262
Πολιτική ενηλικίωση και πρώτη ψηφοφορία	264
Πρωτοβουλίες οριζόντιας κοινωνικής επικοινωνίας και συνέργειας	265
Τονείς τροχονόμοι’ ή ‘πού είναι το κράτος’;	265
Κοινωνική επικοινωνία διαχείρισης κρίσεων	266
Κοινωνικά μηνύματα	267
Επικοινωνία και συμμετοχή <i>versus</i> πολιτική αλαλία	269
ΜΕΡΟΣ Γ'	
ΤΑ ΜΜΕ ΚΑΙ ΆΛΛΟΙ ‘ΜΕΣΑΖΟΝΤΕΣ’	
ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΒΙΟΥ	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ	
Τα μέσα της διαμεσολάβησης της Πολιτικής στο Λαό	275
Η επινόηση της δημοσιογραφίας	275

Οι απαρχές του Τύπου: η εφημερίδα	275
Πολιτική εδραιώση και νομιμοποίηση της ενημέρωσης	279
Εκδημοκρατισμός και δημοσιογραφία	284
Προϋποθέσεις καλώς νοούμενης ενημέρωσης	286
Θεσμικά πλαίσια επικοινωνίας και κυβερνητικότητα	286
Κατηγορίες ‘διαμεσολάβησης’	289
Εξελικτική πορεία διαμεσολάβησης και πολιτική επικοινωνία	290
(α) Πατερναλιστική διαμεσολάβηση	290
(β) Προηγμένη διαμεσολάβηση	292
Πολιτική κοινότητα και διαμεσολάβηση	294
Χρονικότητα και διάσπαση των ‘κοινών’	295
Διαμεσολάβηση σε έντυπα, ηλεκτρονικά, οπτικο-ακουστικά μέσα	298
Πολιτική οικονομία των μέσων και παρένθετοι παράγοντες	300
Δημόσια πληροφόρηση: κοινό αγαθό ή ατομικό προϊόν;	301
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ	
Πολιτική δημοσιογραφία: μορφολογία και ουσία	307
Μορφές δημοσιογραφικού λόγου – Γνώσεις και γνώμες	307
Ειδήσεογραφία: συμβάντα, γεγονότα, εξελίξεις	311
Εναλλακτικοί τρόποι πραγμάτευσης μιας είδησης	314
Καινοτομίες ή ‘καινοτομίες’ στη σύγχρονη ειδησεογραφία;	318
Διαλογή πληροφοριών και πλαισίωση	323
Πηγές άντλησης ειδησεογραφικών δεδομένων	324
(α) Επιτόπιο ρεπορτάζ – ανταπόκριση	325
(β) Συμβιωτική εξάρτηση δημοσιογράφων και γραφείων Τύπου	326
(γ) Ειδησεογραφική συνέντευξη	329
(δ) Αυτοτελώς δημοσιοποιημένη συνέντευξη	330
(ε) Πρακτορεία ειδήσεων και ανταποκριτές	331
στ) Ανταποκριτές	334
Ανάλυση και ερμηνεία των πολιτικών γεγονότων	336
Δημοσιολογία	337
Επιστημονικές μέθοδοι ανάλυσης	339
Κατηγορίες αναλυτών	339
Διεθνείς αλληλοδράσεις	340
Η κριτική της εξουσίας και ο σχολιασμός	341
Η αξία του σχολιασμού	341
Τυπικές μορφές σχολιασμού στα ηλεκτρονικά ΜΜΕ	345
Επίκριση και υποκρισία – η κριτική της κριτικής	346
Δημόσιος διάλογος	350

Η φύση του διαλόγου	352
Εφαρμογές σχεδιασμένου πολυμερούς διαλόγου	352
‘Τόποι’ διεξαγωγής του δημόσιου διαλόγου	353
Ευχέρειες δημόσιου διαλόγου στα διαφορετικά μέσα	354
Πρόσβαση των πολιτών στις εφημερίδες	354
Τηλεόραση: η αποκλειστική	356
Οι πολίτες στα ‘εργασιανά’	357
Συνηγορία πολιτικών ιδεών	358
Η συνηγορία σε προεκλογική περίοδο	360
Συγκριτικά πλεονεκτήματα και ιδιομορφίες των μέσων	361
Η εφημερίδα ως πρόδρομος της πολιτικής ενημέρωσης	362
Τα περιοδικά	363
Ραδιόφωνο: Το νέο επίκεντρο του προφορικού λόγου	364
Κινηματογραφικά επίκαιρα	365
Το ακαταμάχητο Μέσο	366
Δημόσιος λόγος στην τηλεόραση	367
Κριτική της τηλεόρασης από την οπτική της πολιτικής επικουνωνίας	369
Ενδο-μεντιακές σχέσεις	371
Δημοσιογραφία σε μετάλλαξη	373
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ	
Τα μέσα των μέσων: παθογένειες και εκτροπές του Τύπου	377
Η κυριαρχία της δευτερογενούς διαμεσολάβησης	377
Αποστολή και εκφυλισμοί της δημοσιογραφίας	379
Λειτουργική διαπλοκή επικουνωνητών	379
Η λογική των ασυμβίβαστων	380
Ασυμβίβαστο ρόλων συμβούλου Δ.Σ. και δημοσιογράφου	382
Αλήθεια: ιδεαλιστική δεοντολογία versus κυνικής οντολογίας	384
Ασυμβίβαστο ρόλων δημοσιογράφων και διαφημιστών	385
Λειτουργική διαπλοκή επικουνωνιακών διαδικασιών	388
Εισβολή ΔΣ στον Τύπο: συμβιωτική σχέση αμοιβαίνας καχυποψίας	389
Μεροληπτική ύλη υπό μανδύα	390
Δημοσιογραφία vs ‘ιδιωτικο-γραφίας’	391
Καθορισμός της ημερήσιας θεματολογίας από την αγορά	392
Η ‘κατασκευή της συναίνεσης’ και τα θύματά της	394
Οικονομικός έλεγχος και εμπορευματοποίηση της Πολιτικής	395
Η δομική διαπλοκή ανάμεσα στην τηλεόραση και την αγορά	395
Προκλήσεις στη δημοσιογραφία	396
Προσφορά – ζήτηση και αξιοπιστία του Τύπου	399

Η ειδησεογραφία ως βιομηχανικό προϊόν	400
Το πρόβλημα της ‘έλευθεροτυπίας’	401
Πολιτική γνώση και πολιτική άγνοια	402
Συνοψίζοντας παθογένειες και διακυβεύματα	403

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

Δημοσκοπήσεις και ‘κοινή γνώμη’	407
Η κοινή γνώμη ως πολιτικό ‘μήλον της Έριδος’	407
Συλλογικότητα, ατομισμός και Πολιτική χωρίς κοινότητα;	408
Κοινό, ‘κοινή γνώμη’ και ‘δημόσια γνώμη’	409
Τυπικοί παράγοντες διαμόρφωσης των γνωμών του κοινού	410
Η ανάδυση της ‘κοινής γνώμης’	411
Η ‘γνώμη’ και η δύναμή της	412
Η διαλεκτικότητα του ‘κοινού’ – η κοινή γνώμη στο διαφωτισμό	413
Η αντίληψη περί ‘κοινής γνώμης’ κατά τον εικοστό αιώνα	416
Η οřζα του προβλήματος των δημοσκοπήσεων	417
Πλειοψηφίες, μειοψηφίες και ‘κοινή γνώμη’	418
Επίκληση δημόσιας-κοινής γνώμης χωρίς την ύπαρξή της;	421
Κοινή γνώμη ως ‘ώρωμαση’ και ‘σύνθεση’ ατομικών γνωμών	422
Προϋποθέσεις σύνθεσης γνωμών σε κοινή γνώμη	423
Η άνοδος και η κυριαρχία των δημοσκοπήσεων	426
Ιστορία των δημοσκοπήσεων	427
Οι δημοσκοπήσεις στην Ελλάδα	428
Δημοσκοπήσεις και λαϊκισμός	430
‘Δημοσκοπήσεις’: κρίκος διαπλοκής πολιτικής και ΜΜΕ	433
Η οικονομία των δημοσιοποιούμενων δημοσκοπήσεων	434
Το περιζήτητο ‘προϊόν’ των δημοσιεύσιμων δημοσκοπήσεων	436
Οι ‘μεσάζοντες’ των μεσαζόντων και η συντήρηση της ‘εκλογολογίας’	437
Αξιοποίηση και αντικρουόμενες τάσεις	442
Πολιτικές επιπτώσεις δημοσκοπήσεων: καταστολή ‘κοινής βιούλησης’	443
Έρευνες και ‘έρευνες’	444

ΜΕΡΟΣ Δ' Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

Ενεργητική και άμεση επικοινωνία πολιτών	449
Επικοινωνιακή πραγμάτωση και συναυτουργία	449
Οι έννοιες της α-μεσότητας και της δια-μεσολάβησης	451

Πολιτικο-επικοινωνιακές πρωτοβουλίες πολιτών	452
Κινηματική και περιθωριακή πολιτική επικοινωνία	453
Επικοινωνιακή καταστολή	454
Επικοινωνιακός μονιμός ή αυταρχισμός;	455
‘Έκκλησία του δήμου’: παρεμβάσεις πολιτών στη δημοσιότητα	456
Κοινωνική και πολιτική επικοινωνία σε μικρο-κλίμακα	456
Οριζόντια κοινωνική επικοινωνία	457
Εμπειρίες συλλογικού διαλόγου	458
Τηλεοπτικά πρότυπα ‘διαλόγου’	460
Πολυμερής διάλογος ευρείας σύνθεσης	460
Τυπικές μορφές πολιτικής επικοινωνίας – κοινωνία των πολιτών	461
Ομιλίες – διαλέξεις ενώσεων πολιτών	462
Κοινοτικά αυτοδιαχειριζόμενα ΜΜΕ	463
Το ‘Ενατο Κύμα’ της Θεσσαλονίκης	465
Άτυπες και αυθόρυμπες μορφές πολιτικής επικοινωνίας πολιτών	466
Το Ελληνικό καφενείο – διαπροσωπική επιρροή και ‘διαβούλευση’	466
Graffiti	468
Αυτοσχέδιες λαϊκές εκδόσεις	473
Ο παράνομος τύπος στην κατοχή (1941-1944)	474
Έμπρακτες εκδηλώσεις πολιτικής έκφρασης και επικοινωνίας	476
Πραξιακή πολιτική επικοινωνία – απεργιακές κινητοποιήσεις	477
Ο λόγος της πράξης: αποχή από τις εκλογικές διαδικασίες	479
Συλλαλητήρια και διαδηλώσεις διαμαρτυρίας: <i>Potestas in Populo</i>	480
Καταλήψεις	482
Πολιτικά δρώμενα και χάπενινγκ	483
Η ‘επικοινωνία’ της πολιτικής σιωπής	484
Ηγεμονία και ασύμμετρη εκφορά πολιτικού λόγου	486
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ	
Συμμετοχή πολιτών στη διαδικτυακή επικράτεια	489
Επαναστατική ανατροπή επικοινωνιακών ρόλων	489
Ιδιοτυπίες του νέου επικοινωνιακού περιβάλλοντος	490
‘Όταν οι βουβοί δέκτες αρχίζουν να εκπέμπουν μηνύματα	491
Αναδιάρθρωση δομικών σχέσεων – Η οριζόντια διάσταση	492
Ο κύκλος των μεταλλαγμένων σχέσεων	492
Κυβερνοδημοκρατία: μύθοι και αδιέξοδα	495
Θεμελιώδεις προϋποθέσεις δημοκρατίας	496
Επικοινωνιακή ενδυνάμωση των πολιτών στο διαδίκτυο	504

Αυτοδημιούργητα πλαίσια πολιτικής επικοινωνίας	507
Το φαινόμενο των web blogs	507
Ιστολόγιοι και δημοσιογράφοι	511
Πλουραλισμός: η ειδοποιός διαφορά – συνεισφορά των ιστολογίων	514
Συλλογικά διαδικτυακά πλαίσια	515
Φόροι ελεύθερης συλλογικής διαβούλευσης	515
Αυτοδημιούργητα πλαίσια πολιτικής συμμετοχής στον κυβερνοχώρο	517
Αγοραία πλαίσια δικτυακής ‘κουβέντας’: ποια αυτονομία πολιτών;	521
Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης	523
Νέα Μέσα και παράδοξα της ‘μαζικής’ επικοινωνίας	527
Συνέργειες Μέσων και τηλεοπτική συμμετοχή των πολιτών	527
‘Δημοσιογραφία πολιτών’ και το μέλλον της πολιτικής ενημέρωσης	529
Γνώση και γνώμη	530
Πολιτικός λόγος με διακύβευμα	531
Υπονόμευση πολιτικής επικοινωνίας λόγω διαδικτύου	533
ΕΠΙΛΟΓΟΣ	537
<i>Δημο-κρατία – Δημο-σιότητα – Δημο-σιογραφία</i>	537
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	543
ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΑ	
Προσάρτημα 1. Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Άρθρα 10 & 19	563
Προσάρτημα 2. Το Σύνταγμα της Ελλάδος, Άρθρα 14 & 15	563
Προσάρτημα 3. Το Σύνταγμα των ΗΠΑ, <i>Τροπολογία 1</i>	566
Προσάρτημα 4. Αρχές Δεοντολογίας του Δημοσιογραφικού Επαγγέλματος ΕΣΗΕΜ-Θ (1998)	566
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΙΝΑΚΩΝ – ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΩΝ	573
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ	575
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΚΡΩΝΥΜΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ	579
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ	581